

porteret brødkorn, og at den daværende landbrugsminister Erik Eriksen i en skrivelse til folketingets finansudvalg havde forpligtet sig til at anvende dem til det nævnte formål.

Et *andet mindretal indenfor flertallet* (venstre) udtrykker sin beklagelse af, at den aftale, der den 30. april 1948 blev truffet mellem fire af rigsdagens partier og regeringen angående indeværende års kornordning, og som klart blev formuleret i den af folketingets udvalg den 30. april 1948 afgivne betænkning, med hensyn til kornpuljens anvendelse ikke af regeringen er blevet overholdt efter aftalen.

Overenskomsten omhandlede to hovedpunkter:

- 1) kornudskrivningens nedsættelse med 20 pct. og
- 2) fordelingen af kornpuljen.

En nedsættelse med 20 pct. måtte være en selvfølge med de nuværende kornpriser og forsyningsmuligheder, idet disse ligger væsentlig gunstigere, end man ved forligets afslutning regnede med som grundlag for nedsættelsen.

Mindretallet finder det derfor naturligt, at den af ministeren i lovforslaget foreslåede nedsættelse med 15 pct. med det samlede udvalgs tilslutning ændres til 20 pct., hvorved den ene del af forligets forudsætninger sker fyldest.

Dette er derimod ikke tilfældet med forligets andel del, der omhandler den såkaldte kornpulje og dens anvendelse. Kornpuljen var den 30. april 1948 (overenskomstdatoen) opgivet til at andrage 24 mill. kr., og udfra denne forudsætning blev aftalen partierne imellem truffet. Først nu under forhandlingerne om det foreliggende lovforslag oplyses det af ministeren, at kornpuljen ikke som opgivet androg 24 mill. kr., men at den pr. 30. april 1948 kun androg 9,1 mill. kr.

Aftalen partierne imellem er følgelig truffet under forkerte forudsætninger, der fuldkommen ændrer forligets grundlag, og som sikkert er uden sidestykke indenfor dansk administration.

Men ikke blot er forudsætningerne for forliget derigennem fuldkommen forrykket, men der er tilmed efter forligets indgåelse udbetalt store beløb af kornpuljen til helt andre formål end dem, overenskomsten fastlagde. Dette må mindretallet betegne som værende i afgjort modstrid med forligets forudsætninger. Fra det øjeblik forliget var indgået, måtte den såkaldte kornpulje være båndlagt til de formål, der er anført i overenskomsten og i loven, ellers vilde aftalen være værdiløs. . . . .

Mindretallet må derfor *forlange* og *forvente* af regeringen, at de til andre formål end overenskomstens overførte millionbeløb tilbageføres til kornpuljen og anvendes i henhold til de